UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ambrosius Calepi/||nus Bergomates: professor de||uotus ordinis Eremitarum sancti Au/||gustini: Dictionum latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]: earu[n]de[m]q[ue] interpre/||tationu[m] collector ...

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

B Ante L

urn:nbn:de:hbz:466:1-97871

Visual Library

nia membra lauabis aqua. Similiter Biſton. Unde thraces teſte Solino biſtones dicunt̃. Idẽ. Tuta tñ bello biſtonis ora fuit. Sunt qui velint ⁊ ſtagnum et ꝓuinciã a biſtone rege nomen accepiſſe.

Bithyas cū y. greca gentẽ in thracia eſſe cõmemorant quorum auctor bithys fuit Martis et Sete ſororis Rheſi filius. Bitias vero ſine h. et i. latino fuit vn⁹ ex carthaginenſiū principibus.

Bitia Pharaonis filia: quę Moſen adoptauit.

Bithynia regio minoris Aſię: aduerſa thracię ⁊ proxima troadi: quę vt Solinus ſcribit ⁊ Ser. Primum bebrycia: poſtea mygdonia: deinde a bithyno bithynia dicta fuit. Hęc etiã auctore Euſebio pontus eſt dicta. In bithynia libyſſa eſt vbi Annibal ſepultus eſt. Sunt qui ſcribant Thynos populos tranſiſſe ex Europa a quibus bithyni dicunt̃ ⁊ bithynia. Clau. Thini thraces arant: quę nūc bithynia fertur. Hinc Bithynus a. um. pe. pro. et bithynicus a. um. Iuue. Mœchꝫ et capadoces faciãt: equiteſq̃ bithyni. Mar. Iam te rem factam bithynice credis habere. Ex bithynia fuerũt viri in diſciplinis memorabiles: çenocrates philoſophus ⁊ Dionyſius dialecticus: ⁊ hiparchus et theodoſius et filij eius mathematici: et Cleophanes orator ex Mirlea et Aſclepiades medicus pruſienſis ⁊ Dion.

Bithynium ciuitas in bithynia a quo bithyniate et bithynienſes populi dicti ſunt.

Bitumen penul. pro. genus cretę quod ſi quãdo accendit̃ extingui nõ poteſt ⁊ de natura ſulphuris eſt. Dicitur fieri ex fulmine. Unde iuxta babyloniam quia frequẽtia cadunt fulmina: hac re lacus abũdat adeo vt inde fabricaſſe muros ſemyramis dicat̃. Hoc et Aſphaltus dicitur.

Bitumino as. bitumine linio. Amb. lib. Hexa. Fac tibi arcam ex lignis quadratis nidos facies in arca et bituminabis eã intus ⁊ foris bitumine.

B Ante L

Blatta: vermis qui aluearia ledit: a βλαπτω noceo. Colu. lib. x. appellat lucifugas blattas. Mar. tamẽ poſuit pro verme libros ⁊ veſtes rodente vt in hendecaſyllabo. Conſtrictas niſi das mihi libellos admittam tineas: truceſq̃ blattas. Hora. in Ser. Uñ octaginta annos natus cui ſtragula veſtꝭ. Blattarũ ac tinearum epule putreſcat in arca. Blatta etiã ponitur pro purpura. Sidonius in panegyrico Pontus caſtorea blattam tyrus ęra corinthus. Blattam recentiores ſcriptores vermiculũ bombycem intellexerunt cuius textu veſtes ſericę cõficerentur. Unde blattea veſtis ⁊ blatteũ paludamẽtũ apud Lampridiũ Capitolinũq̃ pro ſerica ⁊ precioſa: vel vt Paul. Egi. pro purpura: qm̃ indicũ conchiliũ vulgo blatta dicitur. Sic Caſſiodo. in epiſtolis pro purpureo cepit. Chameleon inquiens modo praſina modo cyanea modo blattea varietate ſe cõmutat. Eutropius ſcribit: Neronẽ ſolitũ piſcari rete blatteis funibus annexo. Cũ ab Oroſio dicat̃ purpureis: a q̊ colore blatta frumentũ qđ rubicũdũ ſit ſementi accõmodatius in purpuram declinãs.

Blatteus a. um. accipit̃ pro purpureo. Caſſio. in epiſt. de Chameleonte. Colores ſuos multifaria qualitate cõmutat: modo veneta: modo blattea: mõ praſina: mõ cyanea. Eutropius. Nero inuſitata luxuria fuit vt qui exẽplo Caligulę frigidis ⁊ calidis lauaret̃ vnguentis hamis aureis argenteiſq̃ piſcaret̃: quę blatteis funib⁹ extrahebant̃. Quos Sueto. et Oroſius interpretãtur purpureos. Ille piſcatus inq̃t eſt rete aurato purpura coccoq̃ funib⁹ nexis. Oroſi⁹ Luxurię inquit tam effrenatę fuit Nero vt retibus aureis piſcaret̃: quę purpureis funib⁹ extrahebant̃.

Blax: ſtolidus: mollis: delicatus: laſciu⁹: qui neſcit res diſcernere: et qui ſe inaniter iactat.

Blapſigonia pe. cor. q̃ſi detrimentũ απο του βλαπτω noceo ⁊ γονος fetus cũ apes morbo ignauia aut in fecunditate naturali fetũ nõ peragũt.

Blatio is. et blatero as. veteres dicebant pro incõdite ⁊ inaniter loqui: vt ſũt qui extra propoſitũ loquunt̃: vel verba immoderata emittunt. Gel. lib. j. Fauorinũ ego audiui dicere verſus iſtos Euripidis nõ de his tantũ factos accipi debere qui impia atq̃ illicita dicerent: ſed vel maxime de hominibus quoq̃ poſſe dici ſtulta ⁊ immodica blatterantibus: quorũ lingua tam prodiga infreniſq̃ ſit: vt fluat ſemꝑ ⁊ ęſtuet colluuiõe verborum teterrima. Et paulopoſt. Neq̃ minus inſigniter veteres quoq̃ noſtri hoc gen⁹ homines in verba proiectos locutuleios ⁊ blaterones et linguaces dixerunt. Plau. in Am. Qui malũ intelligere quiſq̃ potis eſt: ita nugas blatis. Idem. Ubi tu es: que blaterauiſti iam vicinis omĩbus me meę filię daturũ dotem. Sunt autẽ factitia verba a Camelorum voce tracta: qui cũ voce edunt blaterare dicunt̃. Quidã tñ a gręco deducũt apud quos βλαξ dr̃ qui ſe inaniter iactat ⁊ blatia iactatio. Quapropter c. litterã addẽtes blacteronẽ ⁊ blacterare exiſtimãt ſcribendũ. Oui. de Philo. ꝓdux. Blatterat hinc aries ⁊ pia balat ouis. Hora. in Ser. ſine c. ⁊ prima correpta. Audit cũ magno blateras clamore furiſq̃.

Bleſus qui in ſermone tardus eſt a blatero. Uel qui in ꝓnũciatione aliquã excludit litterã. Sunt em̃ multi qui non poſſunt proferre quaſdã litteras. Quidã ꝓ paralitico accipiũt. Unde Iuue. pro titubante poſuit: et bleſis atq̃ mero titubantib⁹.

Blandiri eſt blanditias dicere/adulari/aſſentari: et ꝑtinet ad omẽs ſenſus: et nõnunq̃ ad animũ. Quintil. Blandiar pauliſꝑ calamitatib⁹ meis. Hui⁹ cõpoſitũ eſt Blandior. Colu. lib. ix. Sed ne hęc tñ aliena eſt agricolę captantis vndiq̃ voluptates acquirere quibus ſolitudines ruris eblandiant̃.

Blanditia ę. et blanditię arum. adulatio popularitas. Plaut. in bac. Uiſcus merus veſtra eſt blanditia.

Blandicus pe corre. qui blandit̃: a quo blandiculus: et blandicellus dimi. Uñ blandicella ṽba legimus.

Blandidicus: qui blande loquitur. Plau. Nunc mihi blandidicus es: heri in tergo meo tris facile corios cõtriuiſti bubulos.

Blaſphemo as. pen. pro. gręcũ eſt: et ſignificat execror: maledico: et verbis calũniã infero ac dignitati honoriq̃ alterius derogo. Blaſphemia maledicentia et gręcũ eſt βλασφημος.

Blenij populi aphricani ſine capitibus: habẽtes in pectore vultũ vt lib. j. auctor eſt Pomponius.

Blit⁹ duplicato tt. ſcribit̃. Suidas. βλιττος ειδος βοταηνσ. Herba ſatiua beta iners: ac ſine ſapore. Unde blitteus a. um. qđ eſt inutile ac nullius precij. Plau. Blittea meretrix a gręco dicit̃ qđ eſt blax ſtupidus. Dicit̃ et blittus ꝓ herba. Palla. lib. iiij. Blitus ſerit̃ ſolo qualecũq̃ ſed culto.

B Ante O

Boa: et boua vtroq̃ modo dicit̃ ſerpentis genus: vel ꝙ primo bubuli lactis ſucco alat̃: vel ꝙ inſtar bouis turgeat: ſeu a voce bouis. Uaſtat aũt omẽs regiões in quibus habitat. In cui⁹ vtero tꝑe Claudij imperatoris integer infans inuẽtus eſt cũ eſſet occiſa. Eſt etiã boua morbi genus cũ corpora papularũ multitudine rubent ad ſimilitudinẽ eorũ qui boa ſerpente icti turgeſcũt. Uel a fimo bubulo cuius litu maxime tollit̃. Pli. Ebuli folia cõtrita et e veteri vino impoſita boam ſanant. i. rubentes papulas.

Boalia quę ⁊ bupetię dicunt̃ ludi boũ gratia inſtituti.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN